

ței de a avea copil a cuplurilor de același sex se impune în mod stringent în societatea contemporană. Actualitatea temei este dată de ascensiunea mișcării LGBT și lupta lor pentru drepturi egale, inclusiv dreptul la familie. Deocamdată soluția funcțională pare a fi reglementarea juridică de către organele statului a tehnicii FIV cu stabilirea unui cadru de rigid de indicații și potențiali beneficiari.

O voce răsunătoare în cadrul acestor polemici a fost cea a instituțiilor religioase. Deși reprezentanții diferitelor culte adoptaseră varii poziții, diatriba marcantă a fost adusă de Biserica Romano Catholică. În 1987 ea și-a declarat opoziția față de fertilizare in vitro invocând trei argumente: încălcarea principiului „sanctității vieții” prin distrugerea embrionilor neutilizați; posibilitatea fertilizării in vitro de către un donor străin, altul decât soțul, astfel plasând reproducerea în afara contextului mariajului; ruina legăturii dintre procreare și actul conjugal.

În concluzie, problemele bioetice ale fertilizării in vitro rămân încă a fi deschise, neidentificându-se o soluție universal valabilă.

IMPLICAREA PRINCIPIILOR BIOETICE ÎN PREVENIREA MALADIILOR INFECȚIOASE

Irina Lozneanu, studentă

Conducător științific: Ludmila Rubanovici, dr. în filos., lect. univ., Catedra de filosofie și bioetică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, R. Moldova

INVOLVEMENT OF BIOETHICAL PRINCIPLES IN PREVENTION OF INFECTIOUS DISEASES

A significant global increase in the number of patients with infectious diseases, including helmentiasis, contribute to increased vulnerability in society. It is very important to understand and determine the potential medical and nonmedical factors in infectious diseases, which can influence the efficiency of the medical assistance in the context of observing the bioethical imperatives.

Maladiile infecțioase determină un contingent de populație vulnerabilă. Un loc special reprezintă infecțiile parazitare ce constituie o amenințare pentru sănătatea populației, estimându-se la circa o treime din populația

lumii, fiind cauza apariției unor maladii, mai mult sau mai puțin grave, precum flebitele, trombozele și chiar șocul anafilactic. Organizația Mondială al Sănătății (O.M.S) raportează că mai mult de 1 mlrd. de oameni din întreaga lume sunt infestați cu diverse specii de paraziți intestinali, iar helmintiazele sunt cauza evoluției unor stări patologice grave, uneori chiar letale. Helmintiazele cunosc o largă răspândire și în țara noastră, afectând cu precădere sănătatea copiilor. Studiul asupra morbidității bolilor infecțioase arată că helmintiazele se plasează printre „topul” maladiilor, cedând îmbolnăvirilor de gripă și alte infecții acute ale cailor respiratorii superioare, iar odată cu intensificarea în ultimii ani a legăturilor internaționale și a migrației populației, se creează pericolul importării bolile parazitare din alte țări. Identificarea și monitorizarea pacienților potențial infestați cu paraziți a devenit o condiție necesară în practica medicinei preventive.

Deși profilaxia bolilor infecțioase și a infestațiilor cu helminți în instituțiile pentru copii și adolescenți este bazată pe realizarea unui complex de măsuri speciale profilactice și antiepidemice, numărul acestora nu este în scădere. Pentru a preveni apariția bolilor infecțioase în instituțiile pentru copii se realizează următoarele măsuri: 1) toți copiii din nou primiți în instituția data sunt supuși unui control medical profund pe baza căruia părinții prezintă adevăruri medicale despre starea de sănătate eliberate de policlinica de circumscripție; 2) efectuarea de către medicii-pediatri a controlului medical periodic al copiilor în funcție de vârstă, analiza și aprecierea datelor acumulate, depistarea copiilor bolnavi; 3) sporirea rezistenței organismului copilului la diferite boli infecțioase prin: crearea condițiilor optime ale mediului de activitate din instituții; organizarea corectă a regimului zilei și a diferitelor activități; 4) alimentația echilibrată; folosirea pe larg a tuturor mijloacelor și formelor de educație fizică, sport și de călire a organismului; 5) crearea imunității specifice la copii și adolescenți prin efectuarea vaccinărilor profilactice; 6) respectarea în instituțiile preșcolare a izolării de grup și individuale; 7) separarea tuturor obiectelor de uz personal ale fiecărui copil; 8) interzicerea frecventării instituției date de către acei copii, care au fost la domiciliu în contact cu un bolnav de boli infecțioase, etc.

Problema educației pentru sănătate și cea a calității serviciilor medicale de prevenire a infestațiilor cu helminți acordate populației capătă o actualitate deosebită în medicina contemporană autohtonă. Calitatea serviciilor medicale pentru pacienții cu aceste maladii infecțioase prevede o abordare complexă, inclusiv și prin implementarea cunoștințelor bioetice

în practica medicală de prevenție. Medicul infecționist trebuie să acționeze întotdeauna după conștiința sa și în interesul maxim al bolnavului în acord cu principiile bioeticii. Astfel, fiecărui pacient să i se respecte: autonomia, dreptul la o protecție corespunzătoare a sănătății lui, asigurată prin măsuri preventive de îngrijire a sănătății; informarea despre serviciile de sănătate și modalitatea optimă de utilizare a acestora; de a fi înștiințat complet despre starea de sănătate, procedurile medicale propuse, despre riscurile potențiale și beneficiile pe care le presupune fiecare procedura, asupra alternativelor, diagnosticului, prognosticului și progresiei tratamentului; iar informația oferită va fi comunicată pacientului într-un mod corespunzător capacității sale de înțelegere. Toate acțiunile medicului trebuie supuse în conformitate cu procedurile etice, cu voință și consimțământ conștientizat de pacient sau reprezentantul legal al acestuia; toate informațiile despre starea de sănătate a pacientului, diagnosticul, prognosticul și tratamentul precum și alte informații de natură personală vor fi prestate confidențial. Medicul nu trebuie să intervină în viața particulară a pacientului doar cu acordul acestuia sau dacă intervenția poate fi justificată ca necesară diagnosticului, tratamentului sau îngrijirii pacientului. Intervențiile medicale se efectuează numai în prezenta acelor persoane care sunt necesare și dacă pacientul nu a solicitat altfel. Pacienții infectați au dreptul la intimitate. Accesul la serviciile medicale trebuie să fie ușor înțelese pentru toți, fără discriminări și în conformitate cu resursele financiare, umane și materiale disponibile.

Putem conchide că este foarte important ca sistemul medical preventiv din țara noastră atunci când elaborează noi paradigme pentru perfectarea acestuia: 1) să se bazeze pe o concepție adecvată despre om și mediul în care acesta există; 2) să diminueze expunerea la factorii de risc și contribuie la schimbarea comportamentului de risc pentru sănătate al populației; 3) să pună accent pe depistarea precoce a bolilor contagioase, ceea ce ar favoriza reducerea numărului de zile de spitalizare și a medicației cazurilor severe, precum și la scăderea costului medical; 4) să stabilească programe de sănătate pentru comunitate prin creșterea gradului de informare a populației în legătură cu infecțiile parazitare și nu numai, reducând astfel indicii de transmitere a infecțiilor contagioase; etc. Bioetica, ca drept studiu sistemic-complex a comportamentului și activității umane, printre multiplele sale scopuri, unul dintre ele, are de a evidenția sectorului nominalizat al intervențiilor publice necesitatea de eforturi comunitare întru prevenirea maladiilor infecțioase și promovarea sănătății.